

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ «ΙΔΙΟΝ»

Σύμφωνα με την κοσμοθεωρία μας, το αδιάστατο κενό, ο Πατήρ, διά του Λόγου και με τις εκπορευμένες ιδέες, συλλαμβάνει την υπέρτατη θεωρία. Στην φαντασία του θεού συλλαμβάνονται άπειρα σημεία (αρχαϊκή μη ουσία), που ταλαντώνονται και μεταπίπτουν σε συνεχή ελαστική μη ουσία, την υπερβατική (είδος αιθέρα). Πάλι έχουμε ταλάντωση και μέρος της υπερβατικής μεταλλάσσεται σε άλλο είδος αιθέρα, το Ίδιον. Σαν υγρά, η υπερβατική και το Ίδιον μιγνύονται και το κράμα ονομάζεται ενωσία. Στον άπειρο χώρο της ενωσίας, αυτή σχηματίζει φυσαλίδα, όπου εγκλωβίζει υπερβατική, που είναι αραιότερη.

ΑΡΧΙΚΑ, Η ΑΡΧΑΪΚΗ ΜΗ ΟΥΣΙΑ

Στην φαντασία του θεού, συλλαμβάνονται άπειρα αδιάστατα σημεία. Στα σημεία εφαρμόζεται δύναμη F σε απόσταση x και έχουν κινητική ενέργεια $E_{κιν}=Fx$ και ορμή p . Τα σημεία είναι προικισμένα με διαστατικό πεδίο ηλεκτρικού φορτίου και συγκρούονται ελαστικά.

Τα σημεία ταλαντώνονται όπως η εξίσωση

$$y(x,t) = A \cos(i(kx - \omega t)) + i \sin(i(kx - \omega t)) \quad (1)$$

όπου $i = (\sqrt{-1})$, η φανταστική δηλαδή μονάδα, $kx - \omega t = (1/\lambda)x - (v/\lambda)t = 0$, η μηδενική φάση που συμβαίνει στην φαντασία του θεού, k και ω ο κυματάριθμος και η συχνότητα ταλάντωσης του σωματίου. Είναι δε,

$$A = \lim_{x \rightarrow 0} x \sin\left(\frac{1}{x}\right) = 0 \quad \text{και το } 1/x \text{ σε ακτίνια}$$

Το πλάτος ταλάντωσης A των σημείων, είναι μηδέν επειδή είναι αδιάστατα.

$$\text{Η (1) δίνει } y(x,t) = A e^{i^2(kx - \omega t)} = A(\cos(kx - \omega t) + i \sin(kx - \omega t))^i$$

Η ύψωση της συνάρτησης σε δύναμη i της φανταστικής μονάδας, επιβεβαιώνει ότι αυτή συμβαίνει στην φαντασία του θεού. Η (1) είναι λύση διαφορικής εξίσωσης δευτέρου βαθμού, την οποία καλείστε να βρείτε, χρησιμοποιώντας την $y(x,t) = e^{(i^2)kx} \cdot e^{-(i^2)\omega t} = y(x)y(t)$, $E = p^2/m + V(x)$ η ενέργεια (το m ανήκει στο πεδίο) και $\omega = E/h$, $k = p/h$ και h σταθερά, το κβάντο δράσης του πεδίου. Σας δίνουμε την λύση,

$$(1/y(x)) \left\{ (h^2/m) \frac{\partial^2 y}{\partial x^2} - V(x)y(x) \right\} = -h \frac{\partial y(t)}{\partial t}$$

Αυτή η διαφορική εξίσωση διέπει τα σημεία, που στις φανταστικές ελαστικές ηλεκτρικές συγκρούσεις τους, μεταβάλλουν την κινητική και αντίστροφα την δυναμική ηλεκτρική ενέργεια. Η δυναμική και η κινητική ενέργεια διατηρούνται.

Η ΑΡΧΑΪΚΗ ΜΗ ΟΥΣΙΑ ΜΕΤΑΠΙΠΤΕΙ ΣΕ ΥΠΕΡΒΑΤΙΚΗ ΜΗ ΟΥΣΙΑ

Ο θεός πλέον , υψώνει σε δύναμη $-i$ (αρνητική φανταστική μονάδα) την κυματοσυνάρτηση και έχουμε,

$$\{y(x,t)\}^{-i} = A\{(\cos(kx-\omega t)+i\sin(kx-\omega t))\}^{-i}$$

Και τώρα η ταλάντωση θα είναι,

$$Y(x,t) = A(\cos(kx-\omega t)+i\sin(kx-\omega t))$$

Τώρα το μηδέν βγαίνει από τον αδιάστατο χώρο του σε πραγματικό και το A θα είναι πλέον,

$$A = \lim_{x \rightarrow \infty} x \sin\left(\frac{1}{x}\right)$$

Δηλαδή το x τείνει στο άπειρο αφού ο χώρος είναι άπειρος (τα ακτίνια τείνουν στο μηδέν) και το όριο υπάρχει και είναι,

$$A=1=R$$

Με την μετάπτωση στον πραγματικό άπειρο χώρο, το πλάτος ταλάντωσης μετατρέπεται σε ορισμένο και $A=1$ και αυτή είναι το σφαιρικό πλάτος ταλάντωσης της φυσαλίδας που σχηματίζεται. Η φυσαλίδα σχηματίζεται, επειδή μέρος της άπειρης υπερβατικής μη ουσίας που μετέπεσε η αρχαϊκή, τώρα με την νέα ταλάντωση μεταλλάσσεται μέρος της σε νέα μη ουσία , το Ίδιον. Το Ίδιον είναι και αυτό είδος αιθέρα που από την ταλάντωση της υπερβατικής με σφαιρικό πλάτος ταλάντωσης $A=R$ δημιουργείται και μιγνύεται με υπερβατική και σχηματίζει κράμα με αυτή και το κράμα είναι η ενωσία.

Η ταλάντωση της σφαιρικής φυσαλίδας γίνεται σε ακτίνα r και $r=L+R$ και τα πυκνώματα και αραιώματα της υπερβατικής έχουν πλάτος ταλάντωσης R κατά μήκος της ακτίνας της φυσαλίδας r .

Η ταλάντωση της υπερβατικής είναι $A\cos(kx-\omega t)$ και είναι πραγματική, ενώ η ταλάντωση $Ai\sin(kx-\omega t)$, συμβαίνει στην φαντασία του θεού, όπως δείχνει και η φανταστική μονάδα.

Με την μετάλαξη της υπερβατικής σε Ίδιον και την δημιουργία της ενωσίας, σχηματίζεται η φυσαλίδα της αραιότερης υπερβατικής εντός της ενωσίας. Η φυσαλίδα θα ταλαντώνεται και θα συσπά την ενωσία. Επειδή

$$y' = A(\cos(kx-\omega t)+i\sin(kx-\omega t)) = Ae^{i(kx-\omega t)}$$

$$\text{και } Ae^{i(kx-\omega t)} = Ae^{kx} e^{-i\omega t}$$

$$= Ay(x)y(t)$$

και επειδή η ταλάντωση είναι ακαριαία επειδή η ελαστικότητα της ενωσίας είναι άπειρη , θεωρείται σταθερά c ο όρος που περιέχει τον χρόνο και η συνάρτηση γίνεται ($C=cA$),

$$Y = Ce^{ikx}$$

Που είναι χωρική διάδοση κύματος συνημιτονικού στον πραγματικό χώρο και φανταστικού ημιτονικού στην φαντασία του θεού.

Η ΔΙΑΦΟΡΙΚΗ ΕΞΙΣΩΣΗ ΠΟΥ ΔΙΕΠΕΙ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΑ

Το κύμα τείνει στο άπειρο και ο κυματάριθμος k είναι το όριο:

$$k = \lim_{\lambda \rightarrow \infty} \lambda \sin\left(\frac{1}{\lambda}\right) = 1 \quad \text{και } 1/\lambda \text{ σε ακτίνια}$$

Αν θεωρήσουμε ότι h είναι το τεράστιο τώρα κβάντο δράσης που διέπει ένα κύμα της ενωσίας και που του αντιστοιχεί m ενωσία (μη ουσία), τότε η διαφορική εξίσωση που διέπει την ενωσία είναι,

$$(-1/y(x)) \left\{ (h^2/m) \frac{\partial^2 y}{\partial x^2} - V(x)y(x) \right\} = h \frac{\partial y(t)}{\partial t}$$

Και $p = hk$ η ορμή του κύματος.

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΞΑΕΡΩΣΗΣ

Όπως γνωρίζετε το νερό θερμαινόμενο εξαερώνεται στην επιφάνειά του με τον αέρα και σε μεγάλη θερμοκρασία γίνεται βρασμός. Και η πίεση μπορεί να προκαλέσει τα φαινόμενα. Έτσι η ενωσία στην επιφάνεια $(4/3)\pi^3$ που συνορεύει με την εγκλεισμένη υπερβατική, θα «εξαερωθεί». Κόκκοι ενωσίας θα φύγουν από την συνεχή ενωσία και θα συμπεριφερθούν σαν ιδανικό αέριο εντός της ενωσίας. Την εξαέρωση της ενωσίας βοηθά η θερμοκρασία που αναπτύσσεται στην ενωσία και θα δούμε πως.

Σε ανάλυση Fourier το cosine ισούται,

$$\cos x = (4/\pi) \left\{ (2/2^2 - 1) \sin 2kx + (4/4^2 - 1) \sin 4kx + (6/6^2 - 1) \sin 6kx + \dots \right\}$$

όπου $|\cos kx|$ ισχύει για $-\pi \leq kx \leq \pi$, δηλαδή είναι μία ακολουθία απείρων συναρτήσεων του sine. Έτσι λοιπόν και επειδή $k = 1/\lambda = \omega/v$ και v είναι η ταχύτητα διάδοσης του κύματος που είναι άπειρη στην ενωσία και το λ είναι άπειρο, προκύπτει $0 = \omega/\infty$ αφού $1/\lambda = 0$ και εδώ βλέπουμε για την αναγκαιότητα νέων μαθηματικών, όπου $\infty + c \neq \infty$, $c \neq \infty$ κλπ

Όπως ήδη αντιληφθήκατε στην ανάλυση Fourier, υπάρχουν ημίτονα με συχνότητα (πεπερασμένη) ταλάντωσης, που εμπίπτει στην περιοχή υπέρυθρων και μικροκυμάτων, δηλαδή στην ενωσία διαδίδονται και θερμοκύματα, που ανεβάζουν την θερμότητα της ενωσίας και ισορροπεί με θερμοχωρητικότητα C και έχει εντροπία και η τοπική εντροπία είναι σταθερή. Η θερμότητα συμβάλλει στην εξαέρωση της ενωσίας στα σύνορα της φουσαλίδας.

Η ΕΞΑΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΙΑΣ

Από τις αρχικές συνθήκες ω και A της κυματοσυνάρτησης της αρχαϊκής, θα προσδιοριστεί η θερμότητα της ενωσίας (οι συχνότητες ω που είναι θερμικές) και με την αρχική συνθήκη r , θα εγκλωβιστούν άπειροι κόκκοι ενωσίας στην φυσαλίδα και η εσωτερική πίεση είναι άπειρη λόγω των κρούσεων των άπειρων κόκκων με τον φλοιό της φυσαλίδας. Οι κόκκοι προικίζονται με θετικό ηλεκτρικό φορτίο και οι συγκρούσεις μεταξύ τους είναι απόλυτα ελαστικές, ενώ με τον φλοιό όπου δεν υπάρχει φορτίο είναι απόλυτα πλαστικές και ενσωματώνονται στην ενωσία. Βέβαια λόγω της θερμότητας και της πίεσης παράγονται νέοι κόκκοι από την εξαέρωση και αναπληρούν όσους ενσωματώνονται.

Η πλαστική κρούση στον φλοιό της ενωσίας δημιουργεί διαμήκεις ταλαντώσεις, που διαθλώνται σε σπείρα όσο η πυκνότητα της ενωσίας μεταβάλλεται και δημιουργούν το ηλεκτρικό φορτίο της φυσαλίδας, στον μακρόκοσμο.

Η σύγκρουση των κόκκων στον φλοιό, είναι σαν τα ψηφιακά σήματα, και η συχνότητα των ψηφιακών στον φλοιό, μεταφράζεται σε αναλογική μεταβολή της ακτίνας της σφαίρας της φυσαλίδας.